

The effects of holding world sports competitions on improving Iran's position at the international level

Mohammad Javad Tahmasebi | Ph. D student in Sports Management, Jahrom Branch, Islamic Azad University, Jahrom, Iran

Masoud Naderian Jahromi * | Associate Professor, Department of Sports Management, University of Isfahan, Isfahan, Iran

Hosein Dastbarhagh | Assistant Professor, Department of Physical Education and Sports Sciences, Jahrom Branch, Islamic Azad University, Jahrom, Iran

Abstract

Holding a major sporting event is both a sign of the economic development of the host society and an indicator of outstanding social progress worldwide, and a very effective tool for promoting the culture and products of the host region and city. This issue is very important in today's business world and the importance of media advertising. The overall goal of the present study was to investigate the effects of holding global sporting competitions on improving Iran's international standing. The research method was a sequential mixed type (qualitative-quantitative) and consisted of two stages. In the qualitative stage, using the meta-synthesis method, those indicators that improve the international standing of countries, including Iran, at the global level as a result of holding prestigious global competitions were extracted from scientific databases. Then, to identify the indicators related to these components, 12 experts were purposefully selected and interviewed based on their experience and expertise in various fields of sports and international relations. In the quantitative stage, 46 experts were selected to rank the extracted components and were examined and ranked using SPSS and PLS software. The results of the study showed that nine general components including international branding and prestige, cultural development, political development, economic development, infrastructure development, peace and friendship, national unity and convergence, media interactions, and intelligent power development were identified as the effects of holding global sports competitions in improving Iran's position at the international level and play a fundamental role. Also, after analyzing the content of interviews with experts, 34 items were extracted and ranked for the identified components. In order to improve Iran's international image, it is suggested that officials and managers prioritize hosting prestigious global competitions in cities, especially tourism centers, and develop sports tourism development infrastructure through competitions. It is suggested that they take fundamental steps to improve Iran's international image by regularly attending relevant meetings, participating in competitions, holding international sports summits within the country, holding official international competitions in various sports disciplines, and obtaining international sports seats. It is suggested that future research examines the roles of sports in politics and culture separately.

Key words: Sports Diplomacy, Development of Relations, International Relations, championship.

* Corresponding Author: E-mail: m.naderian@spr.ui.ac.ir

How to Cite: Tahmasebi M. J., Naderian Jahromi M., Dastbarhagh H. The effects of holding world sports competitions on improving Iran's position at the international level, Journal of Innovation in Sports Management, 2025; 4(3):161-173.

Extended Abstract

Introduction

Holding major global sporting events serves as a robust indicator of a host nation's economic development and social advancement, simultaneously acting as a highly effective tool for promoting its culture and products globally. Given the significant role of media and commerce in the modern world, this study's primary objective was to systematically investigate the various effects of hosting prestigious world sports competitions on enhancing Iran's international standing and diplomatic capabilities. The research identified nine fundamental components crucial for this purpose.

Methodology

The study employed a sequential mixed-method approach (Qualitative-Quantitative). The qualitative phase utilized a meta-synthesis, following the seven-stage method of Sandelowski and Barroso (2007), to systematically review Persian and English academic literature from reputable domestic and international databases. This process was used to extract and categorize key indicators related to improving Iran's international image. Subsequently, 66 specialized experts were purposefully selected for interviews and brainstorming sessions to contextualize the factors. In the quantitative phase, 46 experts were tasked with ranking the extracted components using a researcher-made questionnaire, with data analysis performed using SPSS and PLS software.

Findings

The systematic review, combined with expert validation, confirmed the crucial role of nine overarching components: International Branding and Prestige, Cultural Development, Political Development, Economic Development, Infrastructure Development, Peace and Friendship, National Unity and Convergence, Media Interactions, and Intelligent Power Development. The quantitative ranking revealed a clear hierarchy of importance, with the component of Cultural Development receiving the highest mean score (3.43) among the expert group, indicating its paramount importance in leveraging sport for global image enhancement.

Discussion and Conclusion

The results underscore that hosting global sports competitions provides significant opportunities, most notably through cultural diplomacy. Cultural development facilitates essential cultural exchange and the dissemination of national customs, strengthening mutual understanding with other nations. Furthermore, these events are demonstrated vehicles for Commercial Development (boosting trade, business, and sports tourism) and Political Development (enhancing the capacity and efficacy of the political system). It is strongly recommended that Iranian officials prioritize securing hosting rights for credible international events, develop sports tourism infrastructure, and actively pursue international sports leadership roles to maximize the country's global visibility and prestige and reduce international isolation.

اثرات برگزاری مسابقات جهانی ورزشی در ارتقای جایگاه ایران در سطح بین‌المللی

محمدجواد طهماسبی

دانشجوی دکترای مدیریت ورزشی، واحد چهارم، دانشگاه آزاد اسلامی، جهرم، ایران

مسعود نادریان جهرمی*

دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

حسین دست برحق

استادیار، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد چهارم، دانشگاه آزاد اسلامی، جهرم، ایران

چکیده

برگزاری رویداد بزرگ ورزشی هم نشانه‌های توسعه یافتگی اقتصادی جامعه میزبان است و هم نشان دهنده پیشرفت‌های اجتماعی برجسته در سطح دنیا و ابزار بسیار مؤثری برای ترویج فرهنگ و محصولات منطقه و شهر میزبان است. این مسئله در دنیای تجارت امروز اهمیت تبلیغات رسانه‌ای بسیار اهمیت دارد. هدف کلی پژوهش حاضر اثرات برگزاری مسابقات ورزشی جهانی در ارتقای جایگاه ایران در سطح بین‌المللی بود. روش پژوهش از نوع آمیخته متوالی (کیفی-کمی) بوده و شامل دو مرحله است. در مرحله کیفی، با استفاده از روش فراترکیب، آن دسته از شاخص‌هایی که در اثر برگزاری مسابقات معتبر جهانی موجب بهبود جایگاه بین‌المللی کشورها از جمله ایران در سطح جهانی می‌شود در پایگاه‌های علمی استخراج شد. سپس، برای شناسایی شاخص‌های مربوط به این مولفه‌ها، ۱۲ کارشناس با معیار تجربه و تخصص در حوزه‌های مختلف ورزش و روابط بین‌الملل به صورت هدفمند انتخاب و مصاحبه انجام شد. در مرحله کمی ۴۶ کارشناس برای رتبه‌بندی مولفه‌های استخراج شده انتخاب و با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS و PLS بررسی و رتبه‌بندی شدند. نتایج پژوهش نشان داد نه مولفه کلی شامل برندینگ و پرستیژ بین‌المللی، توسعه فرهنگی، توسعه سیاسی، توسعه اقتصادی، توسعه زیرساخت‌ها، صلح و دوستی، وحدت و همگرایی ملی، تعاملات رسانه‌ای و توسعه قدرت هوشمندانه به عنوان اثرات برگزاری مسابقات ورزشی جهانی در ارتقای جایگاه ایران در سطح بین‌المللی شناسایی شده و نقش اساسی دارند. همچنین پس از تحلیل محتوای مصاحبه‌ها با کارشناسان، ۳۴ گویه برای مولفه‌های شناسایی شده استخراج و رتبه‌بندی شدند. به منظور بهبود وجهه بین‌المللی ایران، پیشنهاد می‌شود مسئولان و مدیران گرفتن میزبانی مسابقات معتبر جهانی در شهرها و به ویژه مراکز گردشگری در اولویت قرار داده و زیرساخت‌های توسعه گردشگری ورزشی از طرق مسابقات توسعه دهند. پیشنهاد می‌شود با حضور دائم در جلسات مربوطه، شرکت در مسابقات، برگزاری اجلاس‌های بین‌المللی ورزشی در داخل کشور، برگزار مسابقات رسمی بین‌المللی در رشته‌های مختلف ورزشی و بدست آوردن کرسی‌های بین‌المللی ورزشی در جهت بهبود وجهه بین‌المللی ایران گام‌های اساسی بردارند. پیشنهاد می‌شود در تحقیقات بعدی کارکردهای ورزش در حوزه سیاست و فرهنگ به طور جداگانه مورد بررسی قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: دیپلماسی ورزش، توسعه روابط، روابط بین‌الملل، مسابقات ورزشی.

* نویسنده مسئول: E-mail: m.naderian@spr.ui.ac.ir

مقدمه

همان طور که نحوه برگزاری مطلوب میزبانی مسابقات بین‌المللی در کشورها می‌تواند نمایش زیبایی از سیمای درونی کشورها در جوامع مختلف داشته باشد، عدم توجه، سهل‌انگاری و ناهماهنگی ارگان‌های مختلف در حمایت از نحوه برگزاری مسابقات نیز می‌تواند عاملی برای نشان دادن ضعف ایران در برگزاری مسابقات بین‌المللی محسوب شود (مشبرن، ۲۰۲۳، ۲۱۷).

برگزاری رویداد بزرگ ورزشی هم نشانه‌های توسعه یافتگی اقتصادی جامعه میزبان است و هم نشان دهنده پیشرفت‌های اجتماعی برجسته در سطح دنیا و ابزار بسیار مؤثری برای ترویج فرهنگ و محصولات منطقه و شهر میزبان است. این مسئله در دنیای تجاری امروز اهمیت تبلیغات رسانه‌ای بسیار اهمیت دارد. رویدادهای ورزشی برنامه‌های شهری را تقویت می‌کنند و سرمایه‌ها را به سوی زیرساخت‌های مورد نیاز بلندمدت جامعه هدایت می‌کنند. پس از پایان رویداد، این زیرساخت‌ها برای برنامه‌های ورزشی تفریحات و فعالیت‌های تجاری و اجتماعی استفاده می‌شود (چارد، مک‌کوری و اسپنس، ۲۰۲۰، ۱۲). مسابقات ورزشی در سطح بین‌المللی به عنوان پلی میان ملت‌ها نقش مهمی در تقویت ارتباطات بین جوامع دارد. همچنین ورزش سبب ایجاد همبستگی در مناطق و جوامع می‌گردد (واکر، سیفرید، سوپینگ و آگیمانگ، ۲۰۱۸، ۹۵). در دنیای امروز بسیاری از رشته‌های ورزشی تعامل زیادی با سیاست‌های داخلی و بین‌المللی کشورها پیدا کرده و این باور ایجاد شده است که ورزش می‌تواند نقشی در ارتقای سطح توسعه، ایجاد صلح و حل کشمکش‌ها و درگیری‌ها و منازعات سیاسی داشته باشد. ورزش بین‌المللی که شامل ترکیبی از عوامل دولتی و غیردولتی است. اجتماعات بزرگ ورزشی مثل المپیک و جام‌های جهانی می‌تواند کشورها را در کنار یکدیگر جمع کند و منجر به شکل‌گیری روابط نزدیک و صمیمانه‌تر بین کشورها شود، در این صورت دیپلماسی ورزشی بهترین کارایی خود را بروز می‌دهد (مک‌گری، ایوانوویچ، آریزنه، ابرون و چو، ۲۰۱۹، S50). ملت‌ها در حین برگزاری مسابقات المپیک می‌توانند صلح و دوستی خود را با سایر کشورها نشان بدهند. اثربخش بودن مسابقات جهانی و معتبر ورزشی به اثرات اجتماعی، فرهنگی، زیست محیطی، سیاسی،

اقتصادی و ورزشی پیوند خورده و کسب درآمدهای مالی با برگزاری مسابقات بزرگ ورزشی مانند المپیک بازی‌های آسیایی و مسابقات جام جهانی فوتبال و سایر رشته‌های ورزشی شامل کارآفرینی و اشتغال، افزایش خرید و فروش در جامعه میزبان و افزایش قابل ملاحظه گردشگر مرتبط است. میزبانی مسابقات معتبر و بزرگ ورزشی می‌تواند ابزاری برای احیای شهرها، سودهای حاصل از مالیات، توسعه و ساخت زیرساخت‌هایی مانند حمل و نقل، اسکان، سالن‌ها و اماکن ورزشی، پارک‌ها، مراکز رسانه‌ای، جذب گردشگران و فرودگاه‌ها باشد. منابع درآمدی دیگر برای ساکنان محلی و ایجاد اشتغال که می‌توانند مهارت‌های کاری مردم شهر میزبان را ارتقا دهند، می‌توانند کیفیت زندگی آنها را افزایش دهند و بی‌شک، یک هدف راهبردی را برای بهره‌مندی اجتماعی از رویداد شکل می‌دهد (اهلن، دیکسون و لاف‌هد، ۲۰۱۸، ۵۷). محققان بر این باورند که برگزاری مسابقات بین‌المللی یکی از راه‌های توسعه ورزش‌های ملی است (گارام‌وولگی و جردن، ۲۰۲۰، ۲۱۲). میزبانی مسابقات ورزشی را به‌عنوان راهی مؤثر برای توسعه ورزش در سطح شهرهای کوچک و بهبود درآمدزایی پایدار برای باشگاه‌ها است. میزبانی مسابقات ورزشی نه فقط به بهبود امکانات ورزشی کمک می‌کند؛ بلکه فرصتی عالی برای معرفی توانمندی و جاذبه‌های شهرها در سطح ملی و بین‌المللی است.

بخشی‌چناری، گودرزی، سجادی و جلالی فراهانی (۲۰۱۹، ۱۵) ضمن مروری کوتاه به بازی‌های المپیک ۲۰۰۸ اظهار داشتند باید در زمان برگزاری هرگونه مسابقه یا رویداد ورزشی، نهایت دقت در حفظ شأن و کرامت مهمانان و ورزشکاران داشت. این امر نه فقط موجب افزایش اعتبار و احترام به جامعه میزبان می‌شود؛ بلکه موجب تقویت روابط بین‌المللی در حوزه ورزش نیز خواهد شد و باید همه جوانب مهمان‌نوازی و فراهم کردن فضای مناسب برای برگزاری رقابت‌ها لحاظ شود (مک‌گری و همکاران، ۲۰۱۹، S50). ورزش‌های حرفه‌ای که خود با قواعد و قوانین مشخص دنبال می‌شود، نظم و همدلی را در درون یک جامعه تقویت می‌کند.

هنگامی که تیم‌های ورزشی یا قهرمانان ملی در صحنه‌های بین‌المللی حاضر شده و به رقابت با «دیگر» تیم‌های ورزشی و قهرمانان ملی سایر کشورها می‌پردازند، آن تیم

ورزشی به نماد ملی تبدیل می‌شود و سرنوشت آن‌ها برای همه اهمیت می‌یابد، از پیروزی آن‌ها و برافراشته شدن پرچم‌شان احساس شغف و شور می‌کنند و از شکست‌های‌شان غمگین و اندوهگین می‌شوند. پیروزی یا شکست هرچه باشد همه با هم و در کنار هم می‌خندند، احساس شادی و شغف می‌کنند و یا می‌گریند، اندوهگین می‌شوند و یا حسرت می‌خورند (رمضانی‌نژاد و هژبری، ۲۰۱۷، ۲۳۳). در این جاست که ورزش تاثیر عمیق خود را در هویت‌سازی و ملت‌سازی نشان می‌دهد. همبستگی و یکپارچگی ملی یکی از مهم‌ترین شاخصه‌های دولت-ملت موفق قلمداد می‌گردد. در هر جلوه‌ای از زندگی گروهی و اجتماعی، وحدت و هماهنگی یکی از لازمه‌های اصلی دستیابی به اهداف قلمداد می‌گردد. این ضرورت در سطح بزرگ‌ترین و اصلی‌ترین واحد اجتماعی روی زمین یعنی کشورها دارای اهمیت بسیار فوق‌العاده‌ای بوده و البته حصول و پیشرفت آن امری بسیار پیچیده می‌نماید. وقتی صحبت از فرایند یکپارچگی ملی می‌گردد، در واقع با جامعه‌ای سروکار داریم که شمار افراد آن بسیار بی شمار بوده و در گستره‌ای وسیع با علائق، منافع، ارزش‌ها و فرهنگ‌ها و گهگاه الگوهای قومی مختلف زیست جمعی می‌نمایند (زرگر، ۲۰۱۵، ۷) و (لیفسو، ۲۰۱۹، ۴۸). البته از جنبه مثبت هم می‌توان به کارکرد ورزش در کنترل اجتماعی نگریست. ورزش می‌تواند منادی نظم، مدنیت، تمدن و رقابت درست و مردم را در مکان‌های مشخص دور هم جمع کرده، سلامت و تندرستی را ارتقا دهد، منبع درآمدزایی برای جوامع باشد، اشتغال‌زایی کند، شخصیت جوانان را بهبود بخشد، اعتماد به نفس را افزایش دهد و فراهم‌کننده منبعی موثر برای تفریح باشد (بخشی‌چناری و همکاران، ۲۰۱۹، ۱۵). در میدان‌های ورزشی مانند المپیک (یا هر صحنه دیگری) تلاش می‌شود که بر مبنای آموزه‌های انسانی و اخلاقی رقابت سالم صورت گیرد. موفقیت در ورزش خصوصاً رشته‌های گروهی نیازمند همکاری و داشتن برنامه‌ریزی و نظم بالاست و همین خود نقش آموزشی مهمی برای افراد دارد. به‌مرور زمان مردم می‌آموزند که در هر رقابتی امکان دارد تیم‌های‌شان یا قهرمانان‌شان بازنده و برنده باشند و باید به نتیجه در هر حال احترام بگذارند (لیفسو، ۲۰۱۹، ۴۸). جامعه‌شناسی کارکردگرا نیز بر این دیدگاه است که ورزش با تخلیه

هیجان‌ها و تنش‌ها و انرژی پرخاش‌گری افراد و تاکید بر ارزش‌های مثبت اجتماعی دارای نقش مؤثری در جامعه‌پذیری سیاسی بوده و باعث تقویت وحدت ملی و ثبات و تعادل اجتماعی می‌شود. مطالعات مختلف نشان داده است که ورزش ابزار بسیار کارآمدی است در جهت کاهش انحرافات اجتماعی خصوصاً در میان نوجوانان و جوانان و بدین‌گونه آسیب‌های اجتماعی در جامعه نیز کاهش می‌یابد (چارد و همکاران، ۲۰۲۰، ۱۲) و (تامسون، توهی و دارسی، ۲۰۲۱، ۳۵۲).

رمضانی‌نژاد و هژبری (۲۰۱۷، ۲۳۳) می‌گویند منافع میزبانی رقابت‌های بزرگ ورزشی هم‌چون جام جهانی فوتبال و بازی‌های المپیک برای کشور میزبان چیست؟ آیا ورود ده‌ها هزار ورزشکار و توریست به کشور میزبان طی برگزاری رقابت‌های ورزشی تنها دستاورد اقتصادی برای این کشورها به شمار می‌رود یا منافع اقتصادی رویدادهای بزرگ ورزشی فراتر از مسأله رونق گردشگری در روزها و هفته‌های خاص است؟ برخی اقتصاددانان در پاسخ به چنین پرسش‌هایی با استناد به برخی پژوهش‌ها از اثر مثبت میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی بر صادرات ملی کشور میزبان خبر می‌دهند، به طوری که تجارت کشورهای میزبان مسابقات جام جهانی و المپیک معمولاً، حدود ۳۰ درصد افزایش می‌یابد و، حتی، می‌تواند باعث آزادسازی تجاری شود. در مقابل، دسته دیگری از پژوهشگران اقتصادی بر این باورند که آثار اقتصادی محدود است، چرا که، این رویدادهای بزرگ، درصد کوچکی از تولید ناخالص داخلی را در برمی گیرند و مزایای آن‌ها غالباً قابل توجه نیست. رودریک و آلن-کالینسون (۲۰۲۰، ۱۰۸) در تحقیق خود گزارش دادند هزینه‌ها، سودآوری و محبوبیت رویدادهای بزرگی مانند بازی‌های المپیک و جام جهانی فوتبال به شکل گسترده‌ای، به لطف جهانی شدن، در سه دهه اخیر قابل ملاحظه بوده است. آیا چنین رویدادهایی منفعی برای میزبان دارد؟ پاسخی که با ادبیات علمی می‌توان به این سؤال داد این است که آثار اقتصادی محدود است. این رویدادهای بزرگ درصد کوچکی از تولید ناخالص داخلی^۱ را در بر می‌گیرند و مزایای آن‌ها غالباً قابل توجه نیست.

^۱ GDP

بیلینگز و همکاران (۲۰۲۲، ۱۱) در تحقیق خود که با هدف بررسی نقش ورزش در شکل‌گیری احساسات اجتماعی گزارش دادند مسابقات ورزشی همدلی در بین هواداران و تماشاگران در جوامع بهبود دهد. گودلی (۲۰۱۸، ۳۰۸) در تحقیق خود که با هدف بررسی نقش ورزش در توسعه صلح در جوامع تقسیم یافته شده انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود اشاره داشتند که جوامع تقسیم‌یافته شده همواره دارای تنش‌های مختلفی می‌باشند. آنان پس از بررسی موردی در کشور کلمبیا و ایرلند شمالی اشاره داشتند که ورزش و رویدادهای ورزشی به واسطه توسعه صلح می‌تواند به بهبود وضعیت صلح و آرامش این جوامع منجر گردد. پیمان‌فر، الهی، سجادی و حمیدی (۲۰۱۹، ۵۹) توجیه اقتصادی المپیک را این‌گونه مطرح می‌کنند: «کشورهایی که میزبان بوده‌اند افزایش بالای ۲۰ درصد را در صادرات خود داشته‌اند. رویدادهای بزرگ دیگری مانند جام جهانی نیز آثار مثبت گسترده‌ای دارند». جالب این‌جا است که این منافع، منحصر به کشورهایی که میزبان هستند نمی‌شود، بلکه همه آن‌هایی که پیشنهاد میزبانی را ارائه داده‌اند نیز سودی خواهند برد. ورزش به عنوان پلی میان ملت‌ها نقش مهمی در تقویت ارتباطات بین جوامع دارد. در یک نتیجه‌گیری کلی از ادبیات و نتایج تحقیقات مشخص شد برنامه‌ها و فعالیت‌های ورزشی به ویژه مسابقات بین‌المللی در سطح جهانی و المپیک حداقل قادر است در چندین محور از جمله برندینگ و پرستیژ بین‌المللی، توسعه فرهنگی، توسعه سیاسی، توسعه اقتصادی، مبارزه با انزوا و تحریم، برون‌رفت از بعد تاریک، صلح و دوستی، وحدت و همگرایی ملی، تعاملات رسانه‌ای و توسعه قدرت هوشمندانه ایفای نقش کند. متأسفانه ایران تاکنون به دلیل نداشتن استراتژی واحد در زمینه دیپلماسی ورزش و گرفتن میزبانی مسابقات جهانی و آسیایی در رشته‌های مختلف ورزشی، بسیاری از فرصت‌ها را برای توسعه روابط بین‌الملل خود از طریق برنامه‌ها و رویدادهای ورزشی از دست داده است. پژوهش حاضر در پاسخ به این سؤال انجام شد که اثرات برگزاری مسابقات جهانی ورزشی در ارتقای جایگاه ایران در سطح بین‌المللی چگونه است؟ شناسایی آن دسته از عوامل موثری که متعاقب برگزاری مسابقات معتبر جهانی مانند جام جهانی فوتبال در بهبود

وجهه بین‌المللی ایران تاثیر می‌گذارند هدف اصلی این تحقیق است.

روش پژوهش

پژوهش حاضر در چارچوب رویکرد کیفی و کمی انجام شده است. به منظور شناسایی اثرات برگزاری مسابقات جهانی ورزشی در ارتقای جایگاه ایران در سطح بین‌المللی ایران از مقالات فارسی و انگلیسی چاپ شده در پایگاه‌های معتبر داخلی مانند Sid.ir، Magiran، Noormags، Civilica و خارجی مانند Irandoc، Human Kinetics، Wiley، Taylor & Francis، Sage، Science Direct، Eric، Online و Google Scholar استفاده گردیده و معیارها و عواملی مرتبط با عوامل و مولفه‌های موثر بر بهبود وجهه بین‌المللی ایران با استفاده از روش فراترکیب استخراج و دسته‌بندی شدند. برای انجام فراترکیب از روش هفت مرحله‌ای ساندلوسکی و باروسو^۱ (۲۰۰۷) استفاده شده که عبارتند از: ۱) تنظیم سؤال پژوهش؛ ۲) مرور ادبیات به شکل نظام مند؛ ۳) جستجو و انتخاب متون مناسب؛ ۴) استخراج اطلاعات متون؛ ۵) تجزیه و تحلیل و ترکیب یافته‌های کیفی؛ ۶) کنترل کیفیت و ۷) ارائه یافته‌ها. همچنین به منظور شناسایی مصداق‌ها با توجه به شرایط ایران ۶۶ نفر کارشناس بر اساس معیار تخصص و تجربه به صورت هدفمند انتخاب و مصاحبه‌ها و جلسات هم‌اندیشی انجام شد. مولفه‌های شناسایی شده با استفاده از نرم افزارهای SPSS و PLS مورد بررسی قرار گرفتند. به منظور تعیین درجه اهمیت هر یک از عوامل، پرسشنامه‌ای تدوین و در جلسات هم‌اندیشی بین کارشناسان توزیع شد. در این بررسی از کارشناسان خواسته شد درجه اهمیت هر عامل را با امتیازدهی از ۱ تا ۵ مشخص کنند.

یافته‌ها

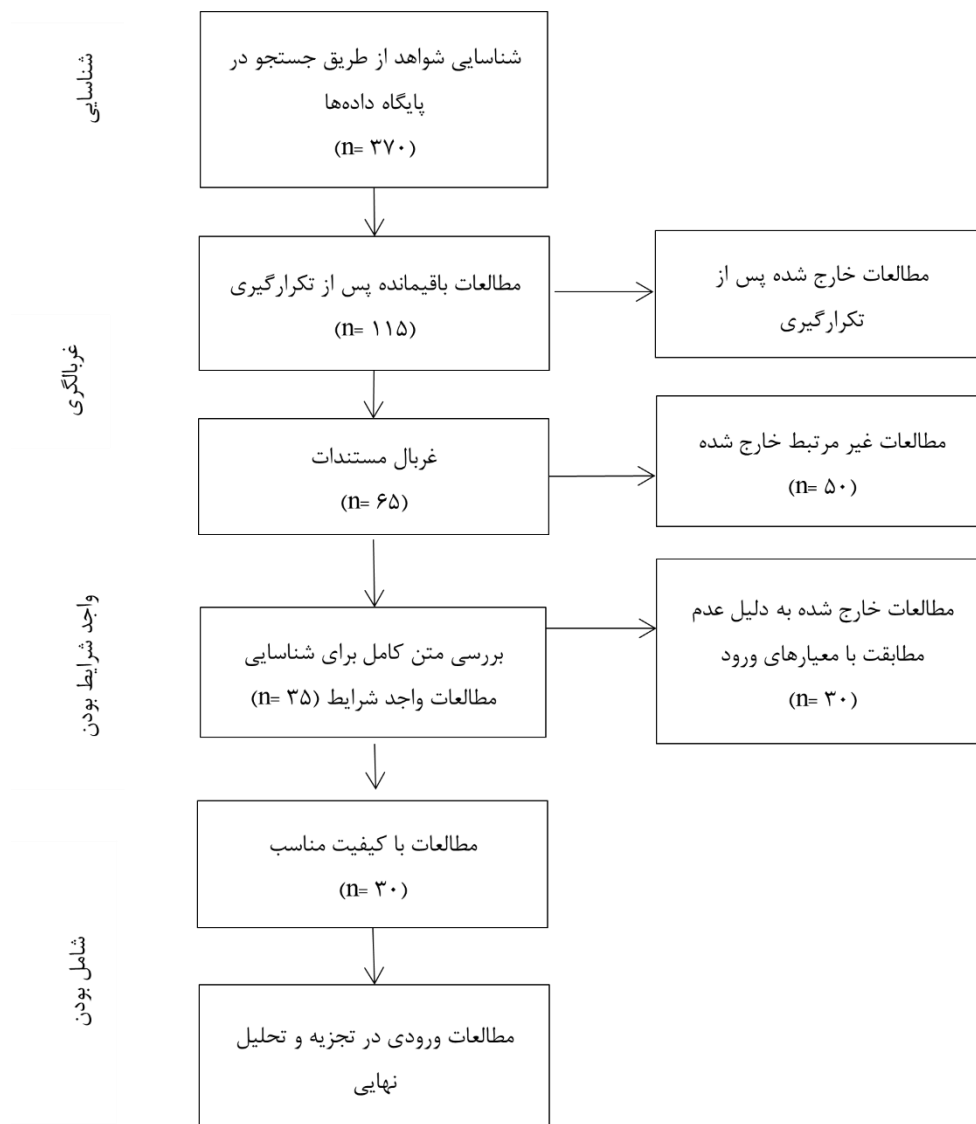
نتایج جدول ۲ نشان داد نه عامل که در بیش از شش تحقیق گزارش شده بود انتخاب شدند.

به منظور نهایی سازی عوامل، از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شده است. در صورتی که حداقل ۷۰٪ از کارشناسان به عاملی درجه اهمیت ۴ و ۵ نسبت دهند، به

¹ Sandelowski & Barroso's Method

همپوشانی در دیگر عامل‌ها ادغام شد و در نتیجه ۹ عامل
نهایی باقی ماند. نتایج نهایی اعتبارسنجی در جدول ۲
همراه با درجه اهمیت هر عامل آورده شده است.

این معنی است که بر روی آن عامل توافق میان خبرگان
وجود داشته است که در این پژوهش پس از جمع‌آوری و
تحلیل پرسشنامه‌ها ۱۰ عامل حذف و یا به علت

شکل ۱- مراحل مرور سیستماتیک مطالعه در پایگاه داده‌های داخلی و خارجی

جدول ۱- ویژگی‌های جمعیت شناختی گروه متخصصان

وضعیت	سطح تحصیلات	سابقه خدمت	تعداد
کارشناس روابط بین‌الملل	دکتری	۱۵	۷
مربی	بین‌المللی	۱۲	۱۲
داور	بین‌المللی	۱۴	۹
بازیکن تیم ملی	کارشناسی به بالا	۵	۱۶
کارشناس ورزش	کارشناسی ارشد به بالا	۱۵	۱۹
مدیر ورزشی	کارشناسی ارشد به بالا	۵ سال به بالا	۷
مجموع			۶۶

جدول ۲- عوامل مرتبط با وجهه بین‌المللی برگرفته از ادبیات موضوعی

مؤلفه‌های اصلی	منبع
توسعه فرهنگی	Ramzaninejad & hozhabri (2017), Abofazeli et al (2023), Ajhanai et al (2024) Dan Goodley (2018), Walker et al (2018), Garamvölgyi & Jordán. (2020)
توسعه تجارت	Dan Goodley (2018), Walker et al (2018), Luke Mashburn (2024), Garamvölgyi & Jordán (2020), Roderick, Allen-Collinson. (2020).
توسعه سیاسی	Dan Goodley (2018), Abofazeli et al (2023), Garamvölgyi & Jordán (2020), Roderick, Allen-Collinson (2020)
برندینگ و پرستیژ بین‌المللی	Alana et al, 2021, Abofazeli et al (2023), Thomson et al (2021) Walker et al (2018), Luke Mashburn (2024)
توسعه زیرساخت‌ها	Dan Goodley (2018), Thomson et al (2021), Luke Mashburn (2024)
صلح و دوستی	Ramzaninejad & hozhabri (2017), Abofazeli et al (2023), Ajhanai et al (2024), Dan Goodley (2018), Walker et al (2018), Abofazeli et al (2023) Garamvölgyi & Jordán. (2020)
وحدت و همگرایی ملی	
تعاملات رسانه ای	Ramzaninejad & hozhabri (2017), Thomson et al (2021), Roderick, Allen-Collinson. (2020)
توسعه قدرت هوشمندانه	Dan Goodley (2018), Thomson et al (2021), Ajhanai et al (2024), Roderick, Allen-Collinson. (2020)

جدول ۳- نتایج نهایی اعتبارسنجی و درجه اهمیت

عوامل نهایی	درجه اهمیت از نظر خبرگان
توسعه فرهنگی	۰/۷۳
توسعه تجارت	۰/۸۳
توسعه سیاسی	۰/۸۶
برندینگ و پرستیژ بین‌المللی	۰/۷۹
توسعه زیرساخت‌ها	۰/۸۲
صلح و دوستی	۰/۷۱
وحدت و همگرایی ملی	۰/۷۶
تعاملات رسانه ای	۰/۸۳
ترسعه قدرت هرشمندانه	۰/۷۳

جدول ۴- ضریب آلفای کرونباخ برای گویه‌ها و محورها پرسشنامه

محورها	سوالات	آلفای کرونباخ	ضریب آلفای کرونباخ کل پرسش نامه
توسعه فرهنگی	۴-۱	۰/۷۸	۰/۸۳ کل
توسعه اقتصادی	۸-۵	۰/۸۲	
توسعه سیاسی	۱۱-۹	۰/۷۱	
برندینگ و پرستیژ بین‌المللی	۱۵-۱۲	۰/۷۲	
توسعه زیرساخت‌ها	۲۲-۲۰	۰/۸۵	
صلح و دوستی	۳۶-۲۳	۰/۷۹	
وحدت و همگرایی ملی	۲۹-۲۷	۰/۷۸	
تعاملات رسانه ای	۳۳-۳۰	۰/۸۱	
ترسعه قدرت هرشمندانه	۳۷-۳۴	۰/۸۲	

محورهای مورد نظر کمک می‌کند. از اینرو، هرگونه حذف یا اضافه کردن هر یک از این گویه‌ها ممکن است بر تایید محورها تأثیر منفی بگذارد. مقدار ضریب آلفا برای مقیاس به عنوان یک کل به ۰/۸۳ رسید و این مقدار بیشتر از مقدار ضریب آلفای گزاره‌هاست که همگن، پایایی و

در جدول (۳) ضریب آلفای کرونباخ برای بیان محورها در توسعه وجهه بین‌المللی ایران از طریق ورزش آورده شده است. مقدار این ضریب برای گویه‌ها بین (۰/۷۱۲) تا (۰/۷۴۲) می‌باشد که بیشتر از ۰/۰۶ است و از اینرو همگن، پایایی و یکپارچه بودن گویه‌ها را تأیید می‌کند و به تایید

یکپارچگی محورها را تأیید می‌کرد و اینکه این محورها به ساخت مقیاس کمک می‌کنند، بطوریکه هرگونه حذف یا اضافه شدن هر یک از آنها ممکن است بر ساخت مقیاس به عنوان یک کل تأثیر منفی بگذارد.

جدول ۵- میانگین دیدگاه متخصصان به روش دلفی در تجمیع سه مرحله

میانگین توافق (درصد)	مؤلفه‌ها	ابعاد
۹۸	• تبادل فرهنگ‌ها از طریق گردشگری ورزشی	۱. توسعه فرهنگی
۹۶	• اصلاح آداب و رسوم و شیوه زندگی	
۹۷	• همگرایی با جهانی شدن از طریق ورزش	
۹۶/۵	• ادغام تفاوت‌های نژادی و تنوع قومی و فرهنگی در ورزش	۲. توسعه اقتصادی
۹۳	• ورزش بستری را فراهم می‌کند که سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی را دور هم جمع می‌کند	
۹۳	• تقویت و ایجاد زیرساخت‌های ورزشی	
۹۲	• افزایش تبادلات کالاها و تجهیزات ورزشی	۳. توسعه سیاسی
۹۷	• فراهم نمودن بستری برای تجارت آزاد	
۹۴	• ورزش باعث کاهش کلیشه‌ها، تنش‌های سیاسی و تضادهای ایدئولوژی هر کشور می‌شود	
۹۱	• آمادگی افکار عمومی برای رخدادهای نوین سیاسی از طریق ورزش	۴. برندینگ و پرستیژ
۸۷	• یوند دادن محیط داخلی و خارجی کشور از طریق ورزش	
۸۸	• رشد و توسعه و بازسازی دولت‌ها با استفاده از ابزار ورزش	
۹۴/۴	• استفاده از قهرمانان جهانی در جهت توسعه فرهنگی و اقتصادی	۵. توسعه زیرساخت‌ها
۹۸	• استفاده از قهرمانان مشهور کشور در جهت هم افزایی داخلی	
۸۹	• آوردگاه رویدادهای ورزشی، جایگاه قدرت نمایی کشورهای پیشرفته یا نوظهور است	
۷۹	• پذیرش حقوق ملت در جامعه جهانی از طریق ورزش	۶. صلح و دوستی
۹۱/۶	• ساخت استادیوم‌ها و سالن‌های ورزشی با استانداردهای بین‌المللی	
۹۱	• ساخت هتل‌ها و مکان‌های گردشگری.	
۹۵	• ساخت فرودگاه و جاده‌ها	۷. وحدت و همگرایی ملی
۸۹	• توسعه مکان‌های تجاری و گردشگری	
۹۸	• معرفی ظرفیت‌های داخلی منطقه و کشور در زمینه‌های مختلف برای توسعه واردات و صادرات محصولات	
۹۸	• توسعه روابط دوستانه فردی	۸. تعاملات رسانه‌ای
۹۶	• ارتباطات موثر ورزشی (میزبانی)	
۹۷	• توسعه ارتباطات منطقه‌ای و بین‌المللی	
۹۶/۵	• *نزدیکی ملت‌ها به یکدیگر	۹. توسعه قدرت
۹۳	• *انسجام اجتماعی	
۹۳	• *همذات پنداری	
۹۲	• *وفاداری به تیم‌های ملی	
۹۷	• انسجام هواداران	
۹۴	• توسعه ارتباطات رسانه‌ای از طریق بخش زنده مسابقات	
۹۱	• بخش مناظر و اماکن تاریخی و گردشگری در قبل و یا حین مسابقات	
۸۷	• *مصاحبه با قهرمانان ملی و جهانی	
۸۸	• *تبلیغ تولیدات و محصولات	
۹۴/۴	• تولید جذابیت‌های تاریخی و فرهنگی	

۹۸	• ترکیب ورزش و فرهنگ	هوشمندانه
۸۹	• تبادلات فنی ورزش	
۷۹	• *ظرفیت پذیرش بازیکنان خارجی	

متقابل انجام می‌گیرد. این نتایج با نتایج تحقیقات صباغیان (۲۰۱۶، ۱۳۲) و چارد (۲۰۲۰، ۱۲) همخوانی دارد.

نتایج تحقیق نشان داد با استفاده از برگزاری مسابقات جهانی در رشته‌های مختلف ورزشی می‌توان به توسعه تجاری ایران دست یافت. بهره‌گیری از ظرفیت ورزش زمینه مستعدی برای رونق کسب و کارها و تجارت کالاها و خدمات ورزشی و مرتبط با ورزش است. کشورهای مختلف به ظرفیت‌های گردشگری ورزشی واقف شده‌اند و از آن سود می‌برند. که با نتایج تحقیقات فضائی، غفوری، جاوید و گودرزی (۲۰۲۰، ۱۹۷) و سونی، شرم‌پاسینگر، گرگ و استراناهان (۲۰۱۶، ۸۹) همخوانی دارد. به نظر میرسد ساز و کارهای دولتی و تسهیل ورود گردشگران و ورزشکاران به کشور و برگزاری مسابقات در راستای توسعه کشور از وظایف اصلی دولت و نهادهای متولی ورزش است که پیشنهاد می‌شود با ارائه دستور العمل مناسب از این فرصت‌ها چه در سطح ملی و چه در سطح بین‌المللی با نظارت دولت و اجرای بخش خصوصی بهره‌گیری شود. ورزش می‌تواند افکار عمومی را راهبری کند از این رو باید به سمت تجاری‌سازی ورزش و سرمایه‌گذاری در این بخش حرکت نمود.

نتایج تحقیق نشان داد با استفاده برگزاری مسابقات جهانی در رشته‌های مختلف ورزشی می‌توان به توسعه سیاسی در ایران دست یافت که با نتایج تحقیقات بخشی‌چناری و همکاران (۲۰۱۹، ۱۵) همخوانی دارد. تعامل ورزش و سیاست در عصر جدید به یکی از موضوعات مهم تبدیل شده است و حکومت‌ها می‌کوشند تا از ظرفیت‌های آن به بهانه‌هایی مختلف برای توسعه کشور بهره‌گیرند. توسعه سیاسی به معنای افزایش ظرفیت و کارایی یک نظام سیاسی در حل و فصل تضادهای منافع فردی و جمعی، ترکیب مردمی بودن، آزادی و تغییرات اساسی در راستای توسعه جامعه است. رهبران جامعه از پتانسیل ورزش در جهت اهداف سیاسی حداکثر استفاده را می‌برند.

نتایج جدول ۵ نشان داد از مطالعه منابع انتخاب شده ۴۱ کد شناسایی شد و پس از تحلیل کدها، کدهای ناقص یا نامرتب و کدهای تکراری کنار گذاشته شد و با توجه به هم معنی بودن برخی از آنها همپوشانی لازم صورت پذیرفت که در نهایت ۳۷ عامل مرتبط با عوامل موثر در وجهه بین‌المللی ایران از طریق ورزش شناسایی شد.

جدول ۶- میانگین نمرات پاسخگویان به مؤلفه‌های بهبود وجهه بین‌المللی با استفاده از ظرفیت‌های ورزش

مؤلفه‌های مدل	میانگین	انحراف معیار	بیشینه	کمینه
توسعه فرهنگی	۳/۴۳	۰/۹۸	۴/۶۴	۱/۲۱
توسعه تجارت	۳/۰۸	۱/۱۲	۴/۱۳	۲/۲۸
توسعه سیاسی	۲/۸۹	۱/۲۳	۴/۱۲	۲/۰۹
برندینگ و پرستیژ بین‌المللی	۲/۹۲	۱/۳۲	۴/۰۹	۲/۶۷
توسعه زیرساخت‌ها	۲/۸۷	۱/۱	۳/۷۶	۱/۳۲
توسعه صلح و دوستی	۳/۲۳	۰/۹۸	۴/۳۹	۲/۴۵
وحدت و همگرایی ملی	۲/۷۸	۱/۰۸	۴/۳	۲/۳۴
تعاملات رسانه ای	۳/۱۳	۰/۹۹	۳/۵۱	۲/۳۱
توسعه قدرت هرشمندانه	۳/۰۹	۰/۹۸	۴/۲	۲/۲۱

نتایج جدول ۵ نشان داد مؤلفه توسعه فرهنگی با میانگین ۴۳/۳ رتبه اول و مؤلفه خارج شدن از انزوا با میانگین ۲/۸۷ دارای رتبه نهم می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج تحقیق نشان داد که یکی از اثرات و فواید برگزاری مسابقات معتبر جهانی می‌توان موضوعات و رفتارهای فرهنگی جامعه میزبان اشاره نمود که موجب توسعه تبادلات فرهنگی و اشاعه اداب و رسوم است. توسعه فرهنگی در هر کشور با کشورهای دیگر متفاوت است. جامعه می‌تواند مبتنی بر سنت‌های تاریخی خود، توسعه فرهنگی خاص خود را داشته باشد. دیپلماسی فرهنگی از طریق برگزاری مسابقات در سطح قاره‌ای و بین‌المللی با استفاده از تبادلات اندیشه‌ها، اطلاعات، هنر، زبان و رفتارهای رودر رو میان کشورها و مردم آنان به منظور تقویت درک

می‌تواند کشورها را در کنار یکدیگر جمع کند و منجر به شکل‌گیری روابط نزدیک و صمیمانه‌تر بین کشورها شود، در این صورت ورزش‌های مسابقاتی بهترین کارایی خود را بروز می‌دهد و ملت‌ها می‌توانند صلح، دوستی و تعاون خود را نشان بدهند. هم‌چنین همکاری سازمان ملل با کمیته بین‌المللی المپیک و فدراسیون‌های ورزشی می‌تواند نقش موثری را در این راستا ایفا کند.

نتایج تحقیق نشان داد با استفاده از برگزاری مسابقات جهانی در رشته‌های مختلف ورزشی می‌توان وحدت و همگرایی ملی بهبود بخشید که با مطالعات تامسون و همکاران (۲۰۲۱، ۳۵۲) همخوانی دارد. اتحاد گروه‌های مردمی که بنا بر مصالح اجتماعی و شخصی یا گروهی و حزبی به صورت جماعت یا دسته‌های مختلف گرد هم می‌آیند و از هر گونه کشمکش و درگیری دورند و به مصالح می‌اندیشند که مسابقات ورزشی مصداق بارز آن است. محققان معتقدند در فوتبال ایران درباره شعار تیم ملی "هشتاد میلیون نفر، یک ملت و یک ضربان قلب" شعار بسیار خوبی است زیرا کشور در هر شرایطی نیازمند وحدت و همدلی و ارتقاء سطح انسجام ملی، اعتماد عمومی و وحدت و همدلی است. ورزش بخشی از روند تحولات کلی جامعه است و افکار عمومی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. بر این اساس ورزش در جامعه دارای رنگ و بوی فرهنگی می‌شود و چنین نسبیت فرهنگی از پدیده ورزش در حوزه مطالعات اجتماعی بیانگر این موضوع است که پدیده ورزش به عنوان یک محصول اجتماعی و فرهنگی مستقل از جامعه نیست و در کل نظام اجتماعی تکامل پیدا می‌کند.

نتایج نشان داد با استفاده از برگزاری مسابقات جهانی در رشته‌های مختلف ورزشی می‌توان تعاملات رسانه‌ای را در ایران توسعه داد که با نتایج تحقیقات رابرتسون و همکاران (۲۰۲۱، ۴۵۹) همخوانی دارد. شکی نیست که رسانه‌های ورزشی به ویژه مطبوعات الگوهایی را در فرهنگ مدرن ایجاد می‌کنند، که آنها ادراکات مشترک اجتماعی را حجم می‌بخشند. مطبوعات آگاهی عامه جامعه را واقعیت می‌بخشند. مطبوعات قهرمان می‌سازند. الگوها را در جامعه به عنوان مدل‌های اخلاقی و ورزشی مطرح می‌کنند و گاه این اسطوره‌ها را از شکل مفهوم فرهنگی به فهم عامیانه تبدیل می‌کنند. مطبوعات و رادیو و تلویزیون می‌توانند در

نتایج نشان داد با استفاده از برگزاری مسابقات جهانی در رشته‌های مختلف ورزشی می‌توان برندینگ و پرستیژ بین‌المللی ایران را بهبود بخشید که با نتایج تحقیقات پیمان‌فر و همکاران (۲۰۱۹، ۵۹) و الهن و همکاران (۲۰۱۸، ۵۷) همسو می‌باشد. برند مجموعه گره‌های ذهنی یا تداعیات کارکردی، احساسی، عقلی و مزیت‌هایی است که ذهن بازار هدف را اشغال نموده‌است. این مزایا یا فواید برند است که مبنای تصمیم‌گیری برای خرید آن واقع خواهد شد. برند همان چیزی است که مخاطب با دیدن، شنیدن، حس کردن یا هرگونه ارتباطی با آن به صورت مفهومی، دیداری یا لفظی صفات و ویژگی‌های خود را در ذهن و قلب مخاطب تداعی می‌کند. امروزه استفاده از ستارگان ورزشی در بازاریابی و تبلیغات کالاها در بسیاری از برنامه‌های بازاریابی باشگاه‌های ورزشی قرار گرفته است. ستارگان ورزشی بعنوان گروه‌های مرجع با توجه به قابلیت‌های ویژه و منحصر بفرد خود می‌توانند باعث ترغیب مصرف‌کنندگان به استفاده از محصولی خاص گردند.

نتایج تحقیق نشان داد برگزاری مسابقات جهانی در رشته‌های مختلف ورزشی ابزاری مناسب برای خروج از انزوای کشورها می‌باشد که این نتیجه در تحقیقات جوادپور و راسخ (۲۰۱۹، ۲۱۹) و مک‌گری و همکاران (۲۰۱۹، ۵۰) همخوانی دارد. هیچ کشوری با انزوا به نقطه مطلوب پیشرفت نخواهد رسید. گوشه‌نشینی و کناره‌جویی از مردم و خانه‌نشینی است. زندگی ما اجتماعی است و به کمک یکدیگر نیاز داریم. انزوا شخصیت افراد را ضعیف و روح آن‌ها را غلیل می‌سازد. آدمی را به عالم رؤیا و تخیل فرو می‌برد، به اتلاف عمرش وا میدارد و چنین فردی کی می‌تواند در عالم حیات اجتماعی خود سروسامانی پیدا کند و به کارهای خود و دیگران برسد.

نتایج تحقیق نشان داد با استفاده از برگزاری مسابقات جهانی در رشته‌های مختلف ورزشی می‌توان صلح و دوستی در بین افراد جامعه را توسعه داد که با نتایج تحقیقات ابوفاضلی، شریف‌فر، نیکبخش و هنری (۲۰۲۳، ۳۷) و تامسون و همکاران (۲۰۲۱، ۳۵۲) همخوانی دارد. ورزش می‌تواند نقش مهمی در ارتقای سطح توسعه، ایجاد صلح و حل کشمکش‌ها بین کشورها داشته باشد. اجتماعات بزرگ ورزشی مثل المپیک و جام‌های جهانی

ورزش امروز جهان و ایران به عنوان یک عامل پیش برنده فرهنگی و ورزشی معرفی شوند. گریز از اخلاقیات و فرهنگ در ورزش و دست یازیدن به خبرها و اتفاقات بی ارزش جاری در سطح زیرین ورزش، نسل امروز ما را در همان کلاس و سطح معمول نگه خواهد داشت و یک رکود فرهنگی در جامعه ما ایجاد خواهد کرد. رسانه های جمعی از یک سو در شکل دهی ساختار ذهنی افراد جامعه موثرند و از سوی دیگر، رفتار افراد را سامان می بخشند و موجب می شوند افراد در مورد پدیده ای اجتماعی، رفتاری کاملاً حساب شده از خود بروز دهند. پس می توان رابطه متقابلی را برای رسانه ها و ورزش تصور کرد که دارای جنبه های مثبت و منفی است.

نتایج نشان داد با استفاده از برگزاری مسابقات جهانی در رشته های مختلف ورزشی می توان توسعه قدرت هرشمندانه در ایران را بهبود بخشید که با نتایج تحقیقات رودریک و آلن-کالینسون (۲۰۲۰، ۱۰۸) و زرگر (۲۰۱۵، ۷) همخوانی دارد. قدرت هوشمند به معنای ترکیب هوشمندانه قدرت سخت و نرم درمقابل با تهدیدات علیه امنیت ملی می باشد. برخی معتقدند توانایی ها و برتری های نظامی، اقتصادی، فرهنگی و ایدئولوژیک باید در یک جهت هماهنگ شوند تا برآیند آن تداوم برتری یک کشور را تضمین کند. بهره گیری مناسب از ورزش در راستای مقاصد دیپلماتیک، طراحی و اتخاذ سیاست های استراتژیک، زدودن ذهنیت های تاریخی منفی و ظرفیت پذیرش بازیکنان خارجی، بهره گیری از سازمان ها و موسسات غیردولتی مانند کمیته ملی المپیک و فدراسیون ها، نفوذ در سازمان ها و مجامع بین المللی مهم ترین مصادیق این شکل از قدرت محسوب می شوند. لذا پیشنهاد می گردد از دیپلماسی ورزشی برای بهبود وجهه بین المللی ایران در سطح منطقه ای قاره ای و جهانی حداکثر استفاده بنمایند. پیشنهاد می شود با پذیرش میزبانی مسابقات در رشته های مختلف در سطح قاره ای و بین المللی ورزش در توسعه کشور سهم قابل توجهی داشته باشد پیشنهاد می شود از قهرمانان شاخص ورزشی در جهت شناساندن ظرفیت ها و جاذبه های مناطق مختلف ایران به کشورهای منطقه و جهان اقدام نمایند. پیشنهاد می شود در گرفتن میزبانی مسابقات منطقه ای-آسیائی و جهانی به ویژه بازی های آسیائی و برگزاری مسابقات در

شهرهای مختلف ایران اقدام عملی انجام داده و در معرفی چهره واقعی از ایران کوشا باشند. پیشنهاد می شود با حضور دائم در جلسات مربوطه، شرکت در مسابقات، برگزاری اجلاس های بین المللی ورزشی در داخل کشور، برگزار مسابقات رسمی بین المللی در رشته های مختلف ورزشی و بدست آوردن کرسی های بین المللی ورزشی در جهت بهبود وجهه بین المللی ایران گام های اساسی بردارند. پیشنهاد می شود در تحقیقات بعدی کارکرهای ورزش در حوزه سیاست و فرهنگ به طور جداگانه مورد بررسی قرار گیرد.

سپاسگزاری

محققان از استادان ارجمند و همه عزیزان و کارشناسانی که در انجام این تحقیق مشارکت داشتند، سپاسگزارند.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچگونه تضاد منافی وجود ندارد.

منابع

- Abofazeli, M., Sharififar, F., Nikbakhsh, R., & Honari, H. (2023). Identify The Factors Affecting The Development of Peace Through Sport Using The Fuzzy Delphi Method. *Sport Physiology & Management Investigations*, 14(4), 37-52. (persian)
- Bakhshi Chenari, A. R., Goodarzi, M., Sajjadi, S. N., & Jalali Farahani, M. (2019). Solutions for Empowering and Promoting Sport Diplomacy in Foreign Policy of Islamic Republic of Iran. *Communication Management in Sport Media*, 6(3), 15-22. (persian)
- Billings, A. C., Towery, N. A., Sadri, S. R., & Zengaro, E. (2022). How sports identification compares to political and religious identification: Relationships to violent extremism and radicalization. *Sociology of Sport Journal*, 40(1), 11-20.
- Chard, C., McCrory, L., & Spence, K. (2020). Financing Improvements and Expansion: A Case of the Sunnyhill Health & Racquet Club. *Case Studies in Sport Management*, 9(1), 12-19.
- Ehlen, F., Dixon, J. C., & Loughhead, T. M. (2018). Leading with vision and values: an interview with richard peddie, former president and CEO of maple leaf sports & entertainment. *Sport Management Education Journal*, 12(1), 57-64.
- Fazaeil, J., Ghafouri, F., Javid, M., & Goodarzi, S. (2020). Sports Tourism and Sustainable Development of Host Cities (A Case Study:

- applications in sport of iran. *Majlis and Rahbord*, 24(91), 233-263. (persian)
- Robertson, J., Dowling, M., Washington, M., Leopkey, B., Ellis, D. L., & Smith, L. (2021). Institutional theory in sport: A scoping review. *Journal of Sport Management*, 36(5), 459-472.
- Roderick, M., & Allen-Collinson, J. (2020). "I just want to be left alone": Novel sociological insights into dramaturgical demands on professional athletes. *Sociology of Sport Journal*, 37(2), 108-116.
- Sabbaghian, A. (2016). Sport diplomacy. *Journal of Culture-Communication Studies*, 16(31), 132-151. (persian)
- Sweeney, K., Schramm-Possinger, M., Gregg, E. A., & Stranahan, H. (2016). Predicting consumer commitment: A case study of the NFL and ray rice. *Case Studies in Sport Management*, 5(1), 89-94.
- Thomson, A., Toohey, K., & Darcy, S. (2021). The political economy of mass sport participation legacies from large-scale sport events: a conceptual paper. *Journal of Sport Management*, 35(4), 352-363.
- Walker, K. B., Seifried, C., Soebbing, B., & Agyemang, K. (2018). A comparative framing analysis of major violations in the National Collegiate Athletic Association. *International Journal of Sport Communication*, 11(1), 95-122.
- Zargar, A. (2015). Sport and international relations: conceptual and theoretical aspects. *Political Science Quarterly*, 11(31), 7-48. (persian)
- Sarein Winter Sports Festival). *Strategic Studies On Youth and Sports*, 19(48), 197-218. (persian)
- Garamvo□lgyi, D. n., & Jordán, T. (2020). Global rigidity of unit ball graphs. *SIAM Journal on Discrete Mathematics*, 34(1), 212-229.
- Goodley, D. (2018). Understanding disability: Biopsychology, biopolitics, and an in-between-all politics. *Adapted Physical Activity Quarterly*, 35(3), 308-319.
- Javadipour, M., & Rasekh, N. (2019). The role of sport and sport diplomacy development in advancing sociocultural policies and foreign relations of the Islamic Republic of Iran. *Sport Management Journal*, 11(2), 219-234. (persian)
- Leifso, J. (2019). Green is the colour: Saskatchewan, political despair, and the affective politics of the rider nation. *Sociology of Sport Journal*, 36(1), 48-56.
- Mashburn, L. (2023). Global Sports and Contemporary China. *Journal of Sport Management*, 38(3), 217-218.
- McGarry, J. E., Evanovich, J. M., Arinze, N. A., Ebron, K., & Cho, J. Y. (2019). Power and Politics: A Case Study in Community Sport Partnerships. *Case Studies in Sport Management*, 8(S1), S50-S51.
- Peymanfar, M. H., Elahi, A., Sajjadpour, S. M. K., & Hamidi, M. (2019). Explaining of sports diplomacy by using the paradigm: a qualitative study. *Sport Management Journal*, 11(1), 59-75. (persian)
- Ramzaninejad, R., & Hozhabri, K. (2017). Basic facts of sports development and their